

ΜΗΘΥΜΝΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΤΕΤΑΡΤΗΝ & ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΣΥΝΑΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑΙ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ-ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

Έτησία Δο. 20 Έξάμηνος 10

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Θ. ΚΑΜΠΟΥΡΗΣ

Έτος 2ον

Έν Μηθύμνην, Σάββατον 19 Ιουλίου 1920

Αριθ. 123

ΟΤΑΝ ΟΙ ΑΛΛΟΙ ΠΟΛΕΜΟΥΝ

Καθ' ὄν χρόνον οἱ λεοντόθυμοι Ἕλληες Στρατιῶται ἀνά τὰ Θεσσιακά πεδία διὰ τοῦ αἱματός των γράφουν σελίδας ἀφάστου ἡρώσεως, διὰ τῆς λόγης των δὲ ἀνά τὰς φάραγγας καὶ πεδιάδας τῆς Μικρασίας κατασυγρέβουν καὶ τὰ τελευταία ἡπολείματα τῶν Τευραϊκῶν στρατιῶν, καθ' ὄν χρόνον σύμπασι ὁ Ἕλληνομικός μετ' ἀγωνίας, καὶ ἐνταναίνης προσοχῆς παρακολουθεῖ τὸν ὑπ' ἀνθρώπων ἀγῶνα, ὃν διεξάγει εἰς τὸς ποσειδάσιους τῶν φίλων Κράτων ὁ Μέγας Προσθυπουργός ὑπὲρ τῶν Ἑλληνικῶν Λαϊκῶν. Καθ' ὄν χρόνον ἀνοίγονται πρὸς τὸν Ἑλληνομικρὸν καὶ αὐτὰ αὐτὰ τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ εἶχει δὲ σημάνη ἴσως καὶ ἡ ὄρα τῆς ἐπιπλοφῶσεως τοῦ ἀπὸ πέντε αἰῶνων ἔθνικου μας, ὀνειρού, δύο ἀνδρες ἐπιδιαφῶρον ὄλος ἀφορμῶν δομῶμενοι, πάντοτε ὄμως ἐν μίσειος ποσειδαίου κατὰ τοῦ γ. Ἐλευθερίου Βενιζέλου, ἔρχονται ὁ μὲν δι' ἀποθῆν ἐν τῇ ἐρημερίῳ του, ὁ δὲ ἐπειρῶ δι' ἐπιστολῆς ἐξ Ἑλλάδος, καὶ διαταρῶσαι τὴν ἐθνικὴν συνειδήσιν καὶ ὁ μὲν νὰ ἰσχυρισθῇ δι' ὁ Ἑλληνισμός οὐδαμῶν ἀισθάνεται χαρῶν, οὐδὲ δύναται νὰ πανηγυρίσῃ τὰ μεγαλοσι μεγάλα ἔθνικὰ γεγονότα, διότι συμφορῆς ἡμεδαπῶν καὶ ξένων χορεύει ὑπὲρ τὸν προὔπολοισμὸν τοῦ κράτους τὸν χρόν τῆς ἐσχευμένης καὶ ἀνεξέλεγκτου βασιλείας ὁ δὲ ἕτερος δι' ἐπιστολῆς τοῦ πρὸς τοῦς φίλους του, ἀντὶ νὰ ἐκφράσῃ τὰ πλημμυροῦντα τῆν ψυχῆν τοῦ αἰσθηματι χαρῶν καὶ ἔθνικῆς ὑπερηφανείας διὰ τὰ συνετελεσμένα Μεγάλα γεγονότα διμλεῖ συγλαστικότητα περὶ τρωανία, καὶ τρωανίαν, καὶ δυναστευομένων, καὶ ἐλευθερίαν τοῦ Λαοῦ.

Βεβαίως ὁ Ἕλληνομικός λαός γνωρίζει δι' ἡ γίνονται σπατάλι, καὶ δι' δὲν δι' οὐκοῦνθεο, ὡς εἶδει νὰ δικαιοῦμεθα, ζῆ πολλὰ ἐλευθερία συνταγματικὰ ἔχουν περιορισθῇ, καὶ δι' δὲν ἐπιτρέπεται καθ' ὄν χρόνον διεξάγεται ὄγῶν ὑπὲρ ὀλοκληρωτικῆς ἀποκαταστάσεως τῆς φυλῆς, τὰ μυστικά τοῦ Κράτους καὶ τοῦ ἐπιτελείου νὰ ἐμπιστεύονται εἰς Γιαννάκηδες καὶ Σακελλαρίου, γνω-

ρίζει ἐπίσης ὁ Ἕλληνομικός λαός δι' κρατούνται μακρὰν τῆς πατρίδος τινες τοῦς ὄποιους τὸ κατὰ τοῦκ. Βενιζέλου μίσος τυφλώνει εἰς τοσοῦτον βαθμῶν, ὥστε καὶ νὰ λησμονοῦσιν ἱερώτερα αἰσθηματα καὶ καθήκοντα, Γνωρίζει δὲ αὐτὰ ὁ Ἕλληνομικός λαός, τὰ βλέπει, καὶ τὰ αἰσθάνεται, ἀλλὰ μακρὰν πάσα βέβηλος σκέψις δι' ὅλα αὐτὰ περισποῦν τῶσον πολὺ τὸν νοῦν του ὥστε καὶ νὰ μὴ ἀγῶλλεται ἐπὶ ταῖς νίκαις τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ, οὔτε νὰ μὴ πανηγυρίσῃ διὰ τῆν ὀφελενδύροσιν τῆς Θράκης καὶ τῆν Ἑθνικὴν ἀποκατάστασιν τῆς Μικρασίας.

Γνωρίζει ὁ Ἕλληνομικός Λαός πολέων καὶ μαχόμενος ἀπὸ τοῦ 1912, πανταχοῦ δὲ νικητῆς καὶ θριαμβεύον δι' ὁ μέγας Προσθυπουργός του εὐθὺς ἀμείσει· μετὰ τῆν εἰρηρικὴν ἀποκατάστασιν τῶν πραγμάτων, μετὰ τοῦ ἰδίου θάρρους, καὶ μετὰ τῆς αὐτῆς δραστηριότητος θὰ ἐπιδοθῇ εἰς τὸ μέγα καὶ Ἠράκλειον ἔργον τῆς ἐσωτερικῆς ἀνορθώσεως, ὅποτε καὶ πολλοὺς ἐκ τῶν σημερινῶν ὄπορμῶν ὄντων τὸν προὔπολοισμὸν θὰ ἀποπέμψῃ. Τὴν δὲ τωραϊκίαν του ἀσμένους ἀποδέχεται ὁ Ἑλληνομικός Λαός διότι ὑπὸ μίαν τοιαύτην τωραϊκίαν εἶδε τὴν Ἑλλάδα φθάνοσαν μέχρι Τσατάλζας καὶ Προύσης, ἐνῶ ὑπὸ τὸ κράτος τῶν Θεσσιῶν τοῦ μακαρίτου Δηληγιάνη καὶ σημερινῶν ὀπαδῶν του εἶδε τὴν αἰσχροῦν ἦσαν τῶν Φασαίων καὶ τὸν Ἐτέμ εἰς τὴν Λαμίαν.

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

ΑΔΙΡΦΕΛΙ Μ' ΕΑ ΠΑΛΛΑΒΟΥΘ

Προχθὲς περὶ ὄραν τρίτην μ. μ. ἐρχόμην νὰ ἐκ τὴν Βιγιά μὲ τὸ λεωφορεῖον, τὸ ὄποιον τόχῃ ἀγαθῇ μόνον ἐπὶ πεντάπορον ἀνέμεν.

Μόλις εἶχον προχωρήσῃ ὄλλῶν καὶ τὸ λεωφορεῖον ἐστάθη. Ὑπέθεσα δι' εἰς κάθῃ ἐλαφρῶν τινὰ βλάβην ἀπὸ τῶς συνήθεις ὡς ἐπὶ παραδειγματι σπείσμον τοῦ οὐμοῦ, ἐξαγωγῆν τροχῶν, ἢ λιποθυμία τοῦ ἔνος ἢ καὶ ἀμφοτέρων τῶν ἱσπῶν ἐκ πολυφορίας κ. τ. λ. καὶ ἡτοιμάσθην νὰ κομηθῶ εὐς οἶου ξεκινήσωμεν ἐκ νέου ὄποτε γυλισμοὺς γορουνίου διαπερῶς ἰκός ἐπέσυρε τὴν προσοχῆν μου πρὸς τὴν θύραν. Δὲν ἐπρόφρασα νὰ εἶδῶ πρὸς τὴν ἐκεῖ καὶ ὁ γυλισμός ἐγγε μὲ ταρφεθῇ ἐντός τοῦ λεωφορεῖου καὶ ὑπὸ τὸ

κάθιστά μου. Ἐκομψα νὰ ἴδῶ τὸν νεύλυθα συνεπιβάτην μου, ὅποτε χεῖρ ὄρατόν τινός ὄντος εἰσέγαγεν ἐντός τοῦ Λεωφορεῖου τρεῖς ὄνους, ἕνα κόκορον καὶ ἕξ κοινέλια μικρὰ μετὰ μερίλων τὰ ὄποια μόλις εἰσέβησαν ἔσπεσαν νὰ χορῶνται ἢ ἐν ἔπὸ τὸ ἄλλο. Ἐρχομαι ὄτε νὰ ὄλογοῦμαι πόσον πανηγυρῶς θὰ εἴθετο τὸ πρόβλημα τῆς ζωῆς μου, ἰάν εἶχε τὴν τὴν νὰ ἀνήκον εἰς ἕμὲ μερὰ τῶν πλοσιμάτων ἐκείνων ὄποτε ἢ ἴδια χεῖρ ἢ καὶ μαρτυρῆς ὄραδων μυστηριωδεστέρῃ ἐκφράσῃ ἐκ νέου, εἰσέγους, εἰ ἂν ἀγαπᾷτε. Ἐνα σκηνιζόχορον ἐἀνοφορμαζόμενος μὲ τὰ ἀγκύθια του ἀνορθοῦμεθα καὶ ταιρῶνται ἄγορῶν! ὄπως μόλις ἀπεθεῖς ἐκαρταλίσει με κράτος ἔχρον μέχρι τοῦ χωριδίου. Φαντασθῆτε τὸ ἐκ Ληκολοῦδης. Τὸ χωριδίου μὲν ἰκνὸν ἐξώρμας πρὸς τὴν θύραν ἀνιέρμα τῶν σαρῶν τῶν κοινέλιων, τὸ λεωφορεῖον καὶ τὰ γόνυτῃ μὲς ἔγμεσαν ἔξογοῦσμενα κοινέλια, τὰ κενεῖν ἐπαρῶσθῃσαν σφῶδρα καὶ μὲ προχομῆς ἄγορῶν καὶ πετάματα ἔδεικνον διαφῶσις νὰ μεταβῶνται τὸ λεωφορὶ ἰν εἰς ἔσπερῶτον. — Ἐρῶσθον ἢ δευτέρῃ παρουσία ἐμοφουρίσῃ ὁ φίλος μου κ. Γ. Χατζ. καὶ ἐπὶ προκοπήθῃ ὄπολιθῆς ὡς πρὸς μετόνοια.

ἴσως νὰ πρόκειται περὶ νέου κατακλιῶσι ἐπιπέθῃν μὴ ἦρχια νὰ ἀνολογοῦσμεθα ἂν εὐχόκοιτο ἰν τῇ κηρῶν μὲς ἔσγη ἔξ ἀπάντων τῶν ἴσων τῆς γῆς, ὄποτε ἀνεφάνισθη εἰς τὴν Ἑλλάδα ἄνθρωπος ὁ ὄποιος παραρῶδες δὲν ἰνὸ ὁ Νὸς ἄλλ ὁ Κῶπος ὁ ὄσους. — Ἀδιδρφέλι μ' θὰ παλαβουθῶ ἐπεφωνήν μὲ ὁ Κῶπος τοποθετούμενος ἐπὶ τῆς κηρῶν. — Ἐβρεῖ, παλαβουθῶμε, μὲ παλαβῶς, εἰ τρέγῃ βρῆ ἀδιδρφέ!

Ἐγῶθῶσεν τὴν κηρῶν τῶν στοργικῶν καὶ βυθῶσις τῆν χεῖρ εἰς τὴν τοσβαλοισθῆ τῶσων τῶν ἔγγαγς χαρῶν τηλεγραφικῶν καὶ ἀδιδρφέλι μ' θὰ παλαβουθῶ ἐπανέλαβεν, Ἐχρηστέρας Παρῶσικῶν, τὰ ὄρα ὄρα, τὴν τὴν τὰ ὄρα ὄρα. —

Καὶ ἔπὸ τῶς ἔγους τῶν θουρίων τὰ ὄποια ὁ Κῶπος ἔσπεσε διὰ τοῦ στόματος τῶν ὄσων καὶ τῶν χερῶν του, εἰδῶσθα ἄλ' εὐχῆς ἐπὶ νίκας εὐχαριστῶ Θεοῦματα. Παρῶσικῶν.

— Λοιπὸν Κῶπος, μὲρῶβὸι εἶπα. — Τοῖ ποῦ νὰ εἶς ἀδιδρφέλι μ' Τῶρα κοῦ θὰ ἔγους τοῦτα ἴσα μὲ τ' ἄγια Μαρίνα, τοῖ θὰ πάρος ὁ δραχμῶρες, καὶ θὰ τηλεγραφῶσιν στὸν Βενιζέλ' ἐπὶ κατοχῇ Μικρῶς Ἀσίας καταφιλο κ. τ. λ. θὰ παλαβουθῶ ἀδιδρφέλι μ' τοῖ θὰ εἶς, νὰ! μὲ τηλεγραφῶμα.

Κατὰλαβα ἐπὶ πόσον εἰ συνέβαινε ὁ Κῶπος ὄδολεν νὰ πῶσῃ ὁ δροχμῆς γιὰ τὰ τηλεγραφῶσ' στὸν Βενιζέλο!

Τὸν ἔσπεσε τὸ χεῖρ ἐν' ὄ ἐκείνος μὲ ὄδραδμῶσις δακρυβρέκτους ἀπὸ τῶν ἐνδουσιατικῶν ἠρώτα.

— Θὰ γράψῃ ὄτῃν ἐρημερία τίποτε ἀδιδρφέ! Ναι ναι, θὰ γράψῃ εἶπα.

Ὁ φίλος μου ἔσπεσε καὶ μοῦ εἶπε. Ἄν ὄλοι οἱ περιτῶς μὲς ἦσαν πατριῶτες μὴ ὄν ἀπὸ φιλοδοξία, εἰ δὲ θὰ μπόρῃ νὰ κινή ἢ Ἑλλάδα, ἔ; Ἀνεστῆσθ. Μυτιλήνη 2.Π.

ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΙΣ

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)

Ἡ Ἀδριανούπολις ἐτίθησθε παρὰ τοῦ αυτοκράτορος Ἀδριανού. Κατά τινες βυζαντινοὶ συγγραφεῖς ἡ Ἀδριανούπολις ἔχει ἀρχαίαν Ἑλληνικὴν καταγωγήν, καλοῦσι δὲ αὐτὴν Ὀρεσιάδα. Παρὰ τὴν Ἀδριανούπολιν συγκαθίσθη τῷ 323 ἡ μεγάλη μάχη τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου καὶ τοῦ Λικίνου. Τῷ 1361 ἐκυρίευσαν αὐτὴν ὁ Σουλτάνος Μουράτ ὁ Α΄, καὶ τῷ 1366 κατέστησαν αὐτὴν καθέδραν τῆς αὐτοκρατορίας του. Τὸν Ἀδριανόν του 1829 ἡ πόλις ἀναχρὶ περιήλθε εἰς τὸν Ρωσικὸν Στρατὸν ἡγουμένου τοῦ Δεβίτη ἡ τροπαίουρος αὐτὴ πόρεια τὸν Ρώσσων ἡνάγκασε τὸν Μαχμούτ νὰ ζητήσῃ εἰρήνην, καὶ συνοικολογήθη ἡ περιώνυμος συνθήκη τῆς Ἀδριανούπολεως δι' ἣς καὶ ἡ Ἑλλάς ἀνεγνωρίσθη αὐτόνομον βασίλειον παρὰ τοῦ Σουλτάνου. Κατὰ τὸν Κοιμάντιν πόλεμον ἡ Ἀδριανούπολις κατελήφθη παρὰ τὸν Γάλλον ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Βουαζέ, κατὰ δὲ τὸν πόλεμον τοῦ 1878 ἡ πόλις καὶ πάλιν ἀναχρὶ περιήλθε εἰς τὸν Ρώσσου. Τέλος κτ' ἐπὶ τοῦ Βαλκανικοῦ πολέμου περιήλθε εἰς χεῖρας τὸν Βουλγάρων συνδρομῆ τὸν Σέρβων, ἀλλὰ ταχὺς ἀνεκλήθη παρὰ τὸν Τούρκου τῷ 1913. Σήμερον ἡ Ἀδριανούπολις ἀποτελεῖ ἀνεξαρτηστον μέρος τῆς Μεγάλης Ἑλληνικῆς Πατρίδος χάρις εἰς τὴν ἀνάσσει τὸν λεονοθύμιον στρατιώτην μας, καὶ τὴν ἐξόχως πολιτικὴν δεινότητα τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Ἐλευθερίου Βενιζέλου.

**ΠΩΣ ΕΓΕΝΕΤΟ Η ΠΡΟΤΑΣΙΣ
ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΑΡΑΔΟΣΙΝ ΤΗΣ
ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΕΩΣ**

Περὶ ὅ ὀκτωεταμηνίῳ ὄρον προσεκλήθη εἰς τὸ Διοικητήριον ὑπὸ τοῦ Τούρκου Βαλὴ Ἀδριανούπολεως ὁ Μητροπολίτης Πολυκάριπος, ὅστις καὶ μετέβη πρόγματι ἐκεῖ, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ παρεμεινόντος ἀπὸ μὲν ἔν Ἀδριανούπολι, ὡς διευθυντοῦ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ λογαγοῦ Ιατροῦ κ. Τσαυχί. Οἱ δύο Ἕλληνας εἶρον ἐν τῷ Διοικητήριῳ τὰς Τουρκικὰς Στρατιωτικὰς καὶ τὰς Πολιτικὰς ἀρχάς, καθὼς καὶ τοῦ διαφόρου ὁθροσυντακτικῶν ἀρχηγούς, συνεδριάζοντας. Ἀπέσπεσθε πρότερον ὅπως ἡ πόλις παραδοθῆ εἰσρηκός εἰς τὰ Ἑλληνικὰ Στρατεύματα. Ἀπερσίσθη δὲ ὅπως αἱ Πολιτικαὶ Ἀρχαὶ ἀποσταίλου τὸν Τούρκου Βαλὴν Ἀδριανούπολεως, τὸν Μουφτεὴν, τὸν Δήμαρχον τῆς πόλεως, τὸν Ἀρχιερεῖον, τὸν Ἀρμένιον Μητροπολίτην καὶ τὸν Τούρκου Στρατιωτικόν Σύμβουλον πρὸς συνηνέσην μετὰ τὸν Ἑλληνικὸν Στρατιωτικὸν Ἀρχόν.

Ὁ τελευταῖος συνάδειος τὴν ἐπιτροπήν, ὅπως ἐν ἡ περιτάσει ἦθελαν ἐπιτευθῆ ἡ ἐπιτροπὴν συμφωνία, ἔδωσαν ἀμέσως εἰς συνηνέσησιν αἱ Ἑλληνικαὶ καὶ αἱ Τουρκικαὶ Στρατιωτικαὶ Ἀρχαὶ διὰ τὸν καθορισμὸν τὸν Στρατιωτικῶν ὄρον τῆς παραδόσεως τῆς πόλεως.

Πρόγματι οἱ ἀνωτέρω συνοδευόμενοι ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Μητροπολίτου Πολυκάριπου καὶ τοῦ λογαγοῦ Ιατροῦ κ. Τσαυχί παρουσιάσθησαν εἰς τὰς ἀποφελικὰς Προηγουμένους Τούρκους λογίας κοινὰν λευκὴν σημαίαν, ἡ ὁποῖος καὶ ὁδηγήθη ὑπὸ τὸν ἡμετέρον εἰς τὸν Ἑλλήνων Στρατιωτικὸν Διοικητήν.

Ὅλγα λεπτὰ ἀργύρου ὁ ἕλληὴν Συνταγματάρχης κ. Ξ. συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ἐπιτελειοῦτου μετέβη εἰς τὰς προφελικὰς καὶ συνηνέθησθε ἐκεῖ μετὰ τῆς ἐπιτροπῆς ἤρχισον ἀμέσως τὰς διαπραγματεύσεις.

Κατόπιν τῆς συνηνέθησθε πηδῆσθε ἀπέστειλε εἰς Ἀδριανούπολιν, ὅπως ἔδωσαν εἰς συνηνέσησιν μετὰ τὸν Τουρκικὸν Στρατιωτικὸν ἄρχον ὁ ἀντισυνταγματάρχης κ. Κ. καὶ διὸ σύνδεσμον ἀξιοματικῆ τῆς Σουλεϊμάν Ὁσμάν συνοδευόμενοι ὑπὸ τοῦ Τούρκου Βαλὴ καὶ τοῦ Μουφτεῖ.

**ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ Ο ΠΟΚΡΑΤΗΣ
ΕΤΡΠΙΔΟΥ Γ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ
ΕΝ ΜΗΘΥΜΝΗ**

Πλούσια συλλογὴ φαρμάκων τὸν καλλίστων Εὐροπῆσων τῆς Ἐθροπῆς καὶ Ἀμερικῆς διάφορα σπειριτικῆ ὡς ἔν δὲ Βιολογικὸν Ρομανὲν Φέρν Ρομανὲν Πιπεριτίνην Μοι Ὀφθορνόβη Ἰνδὸς θροῦ φούφουρας ὀδοντων, ὀδοντοπαιστικῆ.

Κ. Τ. Α. ὅλα τὰ εἶδη τὸν Ενέστικον ὡς καὶ τῆς κακοποιῦτου φημῆς Ἀμερικανικὰ Σάβαν διὰ τοῦς ορμητικῶς καὶ ἐπιπλοσσοῖ διὰ τὴν ὀρμητικῶν.

Σκιαβασιὴν Κρέμα Γλυκωμένην ἀρίστην μαλακὴν τὴν ὑπερμετῶν καὶ ὀδοντῶν εἰς τὸ πρόσωπον δροσιστικῶν.

Κυμαπορία ἀντιθρομβωτική.
Φάρμακον διὰ τοῦς κήλους.
Υδωρ Κινίνης ορμητικῶν τὴν τριπλοπαιστικῶν.

Εἰς τὸ Φαρμακεῖον ποικίλη Κωλονία πρῶτης τάξεως ὡς καὶ φαρμακικὴ σκηνὴ διὰ τοῦς κορυφῶν.

Τεχνία καὶ ἀρρηθὶ ἐκτέλεσις ὄλων τὸν σιν ἄγων Τμητῶν ἀγαθῶν τιμῶν.

**ΜΕΓΑΛΗ ΚΛΙΝΙΚΗ
ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ & ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΚΗ
ΕΥΣΤΡ. ΔΟΥΚΑΡΟΥ
ΠΡΟΚΙΣΜΕΝΗ**

ΜΕ ΤΑ ΤΕΛΕΙΟΤΑΤΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗΣ
ΕΥΗΛΙΟΣ ΕΥΑΕΡΟΣ ΚΑΙ ΜΕ ΚΗΠΟΝ
ΠΝΟΦΤΑΙ ΔΕΚΤΑΙ ΚΑΙ ΕΠΗΤΟΚΟΙ
ΕΙΣ ΙΑΙΣΤΑΙΡΑ ΔΩΜΑΤΙΑ

N. ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ
Παθολόγος Ιατρός
Δέχεται Κάθ' ἐκάστην εἰς τὸ Φαρμακείον Γ. Εὐρύθου.

ΕΝ ΜΥΘΩΜΝΗ
ΜΙΧΑΗΛ Κ ΣΑΝΙΑΣ
ἱατρὸς Παιθολόγος καὶ Μικροβιολόγος.
Τῆρ, ἑλετικὴ ἔσσει Ἀγ Σοματῶν.
Μουτλήνη

ANNA ΑΒΑΓΙΑΝΝΟΥ
διπλοματωγος, μαῖα Ὀδὸς Ἀγ Σοματῶν δέχεται ἐπιτόκους εἰς τὴν οἰκίαντης.

Τὸ Διηγορικὸν Γραφεῖον τοῦ κ. Θ. ἐξερσάλλη μεταφέρθη εἰς τὴν Σουλεϊμάν τοῦ Ἀγ Σοματῶν καὶ ἀπὸ ναντῆ τῷ Γραφεῖον Νέου Κλήροκος.

ΛΟΕΣΣ ΜΑΤΙΕΣ

— Γὴν ὀρμηκὴν ἀγαπητῆς μου δεσποινίδος καὶ καλὸς κυρίως ἀκακοπονημένοι γὰρ τὴς κήλους σὰς ἐξ αἰτίας τοῦ κατωκραμένου δρόμου, παύσατε νὰ γωνιάζετε, καὶ εὐχαριστήσατε τὸν κ. Παναγιῆ τὸν νομομακρινόν μου, ὁ ὁποῖος σὰς ἔσωσε.

Ὁ δρόμος μὲ ἐγγλέσθη ταχύτητα διορθώναται χάρις εἰς τὴν καλὴν θέλησιν καὶ ἐπιγῶσιν τοῦ καθήκοντος τοῦ κ. Παναγιῆ.

Ὁ ὁποῖος τμητῶ πρῶτα τὸν ἐπιτοκὸν του μὲ τὴν ταχύτητα τοῦ διὰ τὴν διορθώσιν μιὰς ἀσχημῆς, δεύτερον τὴν κυβερνήσιν τὴν ὁποῖαν ἀντιπροσωπεύει εἰς τὸν κύκλον του μὲ τὸν ἀνοφελιστον χαρακτήρα του καὶ τρίτον κενθιστῶ εὐτυχίᾳ ἡμῶν, ποῦ ἔτιχα νὰ ἐξομνε, τέτοιο δραστήριο ὑπάλληλο.

Πι αὐτὸ πρῶτα νὰ εὐχηθῶμε ὅλους καὶ ὄλοι: Ὁ κ. Παναγιῆς πῖνα νὰ ζῆ!

— Προχθὲς κάποιος φίλος μου μοῦ ἔκανε παραίτημα γιατί δὲν γοῦ ἴφρω ταχυτῆ!

Τὶ νὰ σὰς ποῦ βρε παιδίε! Δὲν μὴ μὲναι καυχὸς ἀπ τὰς συνηνέθησθε τὸν εὐχαριστῶν νέον. Ἐπήραμε τὴ Σάβωρη, τὸ Ἀδραμῆτη, τὴ Πρόσσα, τὴν Ἀδριανούπολιν καὶ τὸσας πόλις καὶ καλιτῆς γωνιάζετε; καὶ ἄγοντα; καὶ οἱ πολλὸς ποῦ γωρματισμένους ἀέμα, ποῦ κινδυνεύομε νὰ χάσομε.

Ἀχρῆς ἐκεῖ, ἡ φροκαλοσταινὰ νὰ κωνέψη ὅλη τὴ Τουρκία σὲ δυὸ χρόνια μάλιστα καὶ σὲ σιτιμῆ ποῦ ὄλοι: εἰμῶστα ἀπαιτημένους καὶ φηβητικῶν κήλους περιπόλους γὰρ νὰ φηλῶσιν τὴ φροκαλοσταινὰ νὰ μὴν τῶν κ ἔρῶσιν αἱ Τούρκου καὶ μὲς κήλους, ποῦς ἀλλῶσιν οἱ κήφοι.

Ἐνα ἀντρυγνο, κερνῶσθε, ἀργῶν ἰ χθὲς τὸ βράδυ κῆτος ἀπ τὴ λέσχη!

Τέλος πῖνον ξενομαγῶν, κερνῶσθητε ἰ καὶ σὰς γιατί μοῦλες θὶ παρῶσθε οἱ κλαστικῆς εὐφροδῆς κεντῶν τὰ ορμητικῶν μου.

Συντητῶ ἔν ἔσσει: εἰς τὸς κατὰ κερνῶν: κ. κ. Προσέδρους καὶ λοιποῦς ἀρμηδικῶς νὰ σαματικῶν πένας λιπῶν τῆς ὄρας ἀρμηδῶν: κερνῶσθητε σὴ λέσχη καὶ κῆνον λίγα: εἰσποῖν: καὶ εἰς βέβαιος πῶς: ἡ κερνῶσθητε τοῦ ἀνεπιστήμου ορμητικῶν θὶ τοῦ ξενομαγῶν.

Γ. ΜΑ ΤΟΥΣ Κ. ΑΡΜΟΛΟΥΣ
Ἐνα ἔσσει ἔσσει
ἔσσει ἔσσει ἔσσει

Προχθὲς ἔσσει ὅσσει ἀπὸ 15 ὄρας τοῦλάχιστον ὄπου μὰς ἐπληγορῶσθη ἐκ Μιτυλήνης ὁ ἀνταποκριτικῶς ἐκεῖ ἔσσει τὰς κῆτων τῆς ἐπληγορῶσθησθε εἰδησῆς.

Κυριακὴν ἀπόγευμα καταλείρηθη Ἀδριανούπολις.

Ἀθήνας ἀγένετο δοξολογία ἐπὶ καταλήσει Ἀδριανούπολεως.

Ἡ Τουρκικὴ συνθήκη θὶ ὑπογραφή εἰς τὰς 17, ἔνεκα τῆς καθυστερῆσσεως τὸν Τούρκου Πληρεξουσίου.

Ἰταλικὴ προσωποικῆ εἰδηλῶσθη ὅτι ἡ Ἑλλάς δὲν θὶ υπογράψη τὴν Τουρκικὴν συνθήκην εἰν ἡ Ἰταλία δὲν παραδοθῶ τὰ δωδεκανήσια εἰς τὴν Ἑλλάδα.

ΘΕΟΛΟΓΙΟΣ ΘΕΟΛΟΓΙΑΔΗΣ
ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ-ΠΑΙΔΙΑΤΡΟΣ
ΜΥΤΙΛΗΝΗ

Ο ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΣ ΜΑΣ

ΤΟΥ ΤΑΚΤΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ

Μιτωλήνη 18 Ιουνίου 1920 Αριθ. 471

Τὰ τηλεγραφήματά μας κινδυνεύουν.

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ
Δ. Θ. ΚΑΜΠΟΥΡΗΣ
ΓΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤ. 10

ΚΥΡΙΑΚΗ 19 ΙΟΥΛΙΟΥ 1920

ΕΠΙΚΑΙΡΑ

Η ΚΑΤΑΛΗΨΙΣ τῆς Ἀδριανουπόλεως δικαίως δύναται νὰ θεωρηθῆ ὡς ἀπορχὴ τῆς ἐξελίξεως τοῦ «ιστορικοῦ ἐγκλήματος» ὡς ἔχαρα κτηρήσιμῃ καὶ ἐπιφανοῦς ἑθνοπαγίου δημοστολόγου ἢ ἄλλως: τῆς ἑσών)λεως παρὰ τῶν Τούρκων, καὶ ὡς ἡ ἀρχὴ τῆς γεφυρώσεως τοῦ χάσματος ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς ἀνθρωπότητος, ὡς παρ' ἐτέρου ἱστορικοῦ ἐχαρακτηρίσθη ἢ κατάλληλα τῆς Ἑσασιλῆδος τῶν πάλαιον παρὰ τῶν ὁρδῶν τοῦ Μεσώγειου.

Διὰ τῆς καταλήψεως τῆς Ἀδριανουπόλεως ἐλευθερώ πλέον ἀνοίγεται ἡ ὁδὸς πρὸς τὴν πόλιν, κλιτῆσος καθ' ἣν ὄρασαν γράφομεν τὰς γραμμὰς αὐτῆς ἢ Θεοῖα πρόνοια νὰ ἔχη διακρησθῆ καὶ τὴν πόλιν τῆς Θεοῖας Ἑσπείας τῶν Ἑσασιλῆων καὶ τῶν ἑσαστανῶν.

ΤΙΝΗ φορὰν αὐτὴν Μιέγαν ἀνῶρμασαν τὸν Ἡεροδοτοῦτον τῆς Ἑλλάδος οὐχ ἢ Ἑσασιλῆος τύπος, οὐτε οὐ φιλελευθέρου ὁποδοῖο του Μιέγαν τὸν ἀνῶρμασαν ὁ σῶζοντος Ἡεροδοτοῦτος τῆς Μεγιστείας ἀστυκρατορίας ὁ Φοδρὸς καὶ εὐεργετικὸς Δοδὸ Τζῶρτζ, εὐεργετοῦτος τῆς Ἀγγλῆς Ἑσπείας. Καὶ ὅταν ἔσῃ Δοδὸ Τζῶρτζ οὗτος ὀνομάζει τὴν Ἑλλὰν Ἡεροδοτοῦτον, πρῶτος ἄνθρωπος οὐ ἑλληνας συμπολιτευόμενος καὶ οὐτε πολυπολιτευόμενος νὰ κῆποιμασεν πρὸ τῆς ἐν ἔξῳ ἑσασνοβουλῆς λεγθεῖσος μεγάλης ἀληθείας καὶ νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ἡ Θεοῖα Ἡεροδοτοῦ, ἢ Ἡεροδοτοῦτος τὰ πάντα ἐν τῷ κῆπῳ μέχρι καὶ τῶν ἐλαχίστων λεπτομερειῶν ἐξῆρατασεν ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τὸν Ἡεροδοτοῦτον Ἡεονεῖλλον, διὰ τὴν ὁσῆν τὸν ὄντως παροδοῦτον τῶν Ἑλλῆνων.

ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ ΜΑΣ

Τέλειος βοεβλογίς
Μετὰ μεγάλης ἐκκλησιαστικῆς Παροτῆσος ἐπελεσθὶ προχθῆς καὶ ἐνταῦθα δοξολογία ἐπὶ τοῦ χαρισμόνφ γεγονότι τῆς καταλήψεως τῆς Ἀδριανουπόλεως ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ.
Εἰς τὴν βοεβλογίαν παροτῆσσαν ἴσαι αὐ ἀρχαὶ καὶ πλήθος πολιτῶν.

Διορισμός Ἡεονεῖλλον
Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 7,651 ἀποφάσεως τῆς Γ. Διοικήσεως, Προεδρίας τῆς Κοινότητος Μηθύμνης διορισθὶ δ. κ. Ἰγνάτιος Κυριακού.

Διὰ τὰ λουτρά μας
Εὐχαρίστος πληροφορούμεθα ὅτι διὰ τὴν ἀνάγειρον τῶν δωματίων τῶν λουτρῶν τῶν Ἀγ. Αναγούρων ἢ Μεσοπόπου Ἀξ. κυρία Βασιλικὴ Ἀντ. Ποδάρα προσεφέρθη Δοχ. 100.
Ἐπίσης ὁ κος. Μιχ. Ἐξάγγελος ἐδῶσεν πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον 1000 Κεράμους.

ΛΙΜΕΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ
Προχθῆς κατέλειψεν εἰς τὸν λιμένα μας τὸ ἀπαιολιον Κορῆη προσεχόμενον ἐκ Μιτωλήνης διὰ τὰς Νήσους ὡς πληροφορούμεθα τὸ ἐν λόγω ἀπαιολιον λυθῆν τῆς ἐπιπέσεως τῆς ἐκτελῆ τακτικῆς τοῦ διορηθῶντον.

Ἐσασιλῆων τῆς Ἑλλάδος
Ἡ Ἑσασιλῆων Μολύβου διακρησῆται ὅτι ἐκτιθῆται εἰς ἀπαιολιτικὴν δημοκρασίαν ἢ ἐκτοίσις τὸν ἐν τῷ χαριστήματι τοῦ Χατ.τῆ Μεντῶ, εὐεργετομένου εὐπορευόμενον τὴν προσηλῆ Πῆμτην 23 τῶν Ιουλίου π. μ. ὁ ἀναδειχόμενος ἀπαιολιτικὸς δελεῖ καταβάλλει τὸ τίμημα κατὰ τετραμήνους δόσεις ἀπαιολιτικῶν ἐσῶντων ἔγγυθῆ.

Ἐν Μολύβῳ τῇ 18 Ιουλίου 1920
Ἡ Εὐεργετοῦτος Μολύβου
Τ. Σπυροῦτῆς

ΜΙΚΡΑ ΝΕΑ
Ἀφῆμεν ἐπ' ἀδείας ἔξ. Ἰαβροῦ ὁ ὀπιοδικῶν γραμματικῶν κ. Κλεωνθ. Κασσιώτης μεταβαίνοντις Μιτωλήνφ τὸν κ. Κασσιώτη μετὰ χωρῆς ἀναεῖ δονένταυδα οἱ πολυπληθεῖς φίλοι καὶ ἐκτιμηταῖ σου.

Ἡ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΜΑΣ

Ἀγνοῦσαν Βεββῶν
Ἐναῖθα
Ἀποστολὴν γερογράφῳ μας ἐβῆσθη σῆμερον τ-πυρομικῆς, καὶ εἰς οἷστος θὰ ἐ δημοσιώσωμεν αὐτὸν ἐν μας ἔκρησῶντα τοῦ πραγματικῶν δυνάμει μας. Αὐτὸν δὲ τοῦ πρῶτον καὶ δεῖτερον δὲν σῆς φαινεταί Κίρις Βεββῶν ἢ Βεββῶντα δὲ τοιοῦτον εἶδος δημοσιώσασα δὲν τιμῶν τοῦ ἀποσῆλῶντος αὐτοῦ. Τῶν ἂν σῆ γὰρ ὅσα ἀποσῆλῶντος αὐτοῦ φαινεταί τὶ θὰ ἔγραφεσ εἰς τὸ Ἀλμυρὸν τῆς Ἀσπινῆδος αὐτῆς.
Μετ' ἀγάπης

ΕΜΠΟΡΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΩΝ

Ὅλων τῶν τύπων ἐβῆσασαν καὶ πωλοῦνται εἰς τὸ ἐνταῦθα Γραφεῖον τοῦ κ. Μιχαῆλ. Ἐξάγγελου, μόνου ἀντιπροσῶπου τῆς Προνομιούτου Ἐ.

ταίριος «Μπιαζουδῆν καὶ Σια» διὰ τὴν Ἑλαοχίαν Μηθύμνης. Τριὰ τόπου 1 Δοχ. 12,75 Πα 6.15 καὶ Πα 1. 60.

ΤΑΣ ΕΙΛΩΤΙΚΑΙ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗ ΜΥΤΙΑΙΝΗ ΣΤΟ ΜΑΝΤΑΜΑΔΟ

Ἔσῳ ταξῆσῶν με Ἑκκατολίαν
— Τ. ἔσῳ, κῆρος Φοσιῶν, θὰ φῶν; — Περιμένουμε τὸν καπετάνιο. Πῆγε στήν Ἀπίανο Σάτῃ νὰ ἰδῆ γὰ τὸν κηρὸ.
— Ἀς καθῆσασιν λοιπὸν λιγὰ ἐδῶ στὸ καφεναῖο. Τ. ἔσῳ, σῆς θὰ πῆρῃ ὁ ἄγγελος.
— Ἐγὼ, μὸφ φαινεταί, πῶς θὰ προσεχῆσῶν φῶν. Μελέτην τὰ ἔσῳ αὐτὰ. Κατὰ τὸ μετῆμῳ καὶ πῆρῳ χίτῳκα νὰ πῆρῳ λιγὰν. — Φῶς μας δύο καφέδες ἔδῳ, καὶ ἔνα λοκούμῳ στὸ ἑδῳ.

— Τὶ τῶσῳμα τὸ ἔσῳ α. Φοσιῶν, νὰ ταξῆσῳ μετὰ ὁ τὸν Μολύβῳ Τὰ ταξῆσῳ ἔσῳν πῆρῳ ἢ ἑσασνοβουλῆ. Καὶ νὰ πηλῆ κηρῆς, πηγαῖνε πάντα εὐχαριστημένοι, γαὶ στήν τελευταία τοῦ ὄρα βεββῆ κατὰ τὸν κῆρῳ καὶ κηρῳδῳ νὰ πῆρῳ στήν ἀπαιολιτικὴν καὶ νὰ ἀνάγειν πῆρῳ καὶ αὐτὴν τὴν τελευταία παρηγορῳ ὡς πῶ νὰ βῆν ἢ φῶν ἰοῦ.

— Κοινησὸν ἀπὸ τὸν τόπο σου κοιμήνε. Μὴν κοινολεῖσῳ. Κατὰ πῶς ἔργῳ κηρῳδῳ μου καὶ δὲν εἶνε ἔδῳ νὰ ὀ ἀνοῖσῳ. Δὲν θὰ ἐσῳνη κατὰ καὶ σῆ βαρῳ. Ἄν κατὰ καὶ ταῦρα βῆσῆσῳ πρὸ σφῆρῆσῳ τὸν κηρὸ καὶ ἀποφῆσῳ νὰ φῶνμε καλλιτῳ με ἄμῳς.— Ἄ νῆν ὁ καπετῆνις. Πῆγαμε κηρῳδῳ, μὸν νὰ φῶνῆσῳ; Ἄν θὰ φῶνῆ, γὰ νὰ βῆσῳμε τὰ ἀπαιολιτικῳ με ἔσῳ. Ἄν θὰ μῆνῳ πῆρῳ γὰ ἀπῳ, ἔς καθῆσῳν μεσῳ. — Λοκούμῳ πῶν κ. Γεωργῆν, πῶ δὲν θὰ σῆς σντροφῆσῳμε, γαὶ τὴν κηρῳδῳ τὴν πῆρῳ ἢ ἡσῳσῳ. Τὶ κατὰ πῶ θῆτανε νὰ ἔμενε γὰ ἀπῳ. Μῶ μὸφ φαινεταί πῶς ὁ καπετῆνις θὰ προημῳσῳ νὰ φῶν ἔσῳ καὶ ἀπειανός, γαὶ καπετῆνι νὰ φῶνῳσῳ ἀπῳ ἀπῳδῳ ἀπὸ τῆ Σκαμνῳ γὰ τὴν Πῶν.

Ἔσοι καὶ ἔμενε. Τὸ ταξῆσῳ ἀπαιολιτικῳ καὶ τὰ ἑπῳτα τοῦ κ. Φοσιῶν ἐβῆσαν ἔσο. Μῆγαμε λοιπὸν μετὰ καὶ μετὰ, ὁ Δημ. Γεωργῆν, ὁ Σπυροῦτῆς, ὁ Σπυροῦτῆς, ὁ Σπυροῦτῆς Φρονοκῆσῳ καὶ τρεῖς ἑσῳσῳς ἀσῳφ, ἔσοι ἐν πῆρῳ ἀγνοῦσῳ σῆ μεν. Μα σῆ τὰ ταξῆσῳ οἱ γενομῆς πῆρῳνταί ἐσῳλα καὶ ἀρχῆσῳν οἱ γενομῆς κηρῳδῳσῳ καὶ τὰ νόστιμῳ εἰσῳσῳσῳ, γαὶ πῆρῳ εἰς τῆσῳς καφέδες θὰ βῆσῆ ὁ ἀπαιολιτικῳ γλεντῆς; καὶ δὲν πιστεῖθῳ νὰ γηναῖ καλλιτῆσῳ ἀπὸ τὸν κ. Τσομῳρῆν. Πῆγαμε δὲ βῆγαμε ἀπὸ τὰ φανερῳ καὶ ἡ γκαζῳλῳ σῳτῳ κηρῳ με στροφῳ ἐπὶ δε-ἔσῳ, μετῆρῳ καὶ πῶσῳ στήν προημῳα.— Τὶ τρεῖς καπετῆνιο;

— Τὴν Μάκῳν τὴν ἔπῳσῳ τὸ κῆμῳ. Γύρῳφ νὰ βῆν τὸ καπέλλο τῆς νὰ μὴ μαρῳφῳ γὰ νῆν ὀμῳρῳ, πῶ θὰ πῆρῳ μετῆρῳ στήν ἰσῳλῳ καὶ δὲν τὸ βῆρῳ. Φαινεταί πῶς τῆρῳε ὅσο καὶ πῆρῳ νὰ τῆρῳμε.

Κελοῦσῳ

Ο ΑΒΕΡΩΦ ΜΕ ΤΩΝ ΒΑΣΙΛΕΑ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΡΟΚΥΜΑΙΑΝ ΣΜΥΡΝΗΣ

Η Σμύρνη δολόγηρος ή μάλλον ή γραφική προκυμαία της εδράνετο εις ένα απερίγραπτον εθνικόν συναγεμὸν μετ' την άναμονήν του «Αβέρωφ» φέροντος τὸν νεαρόν Βασιλέα τῶν Ελλήνων εις τὸ ταξίδι του ἀνά τὰ μέτωπα τῶν κρηφόρων θριάμβων τοῦ στρατοῦ μας. Πλήθ' κόσμου εἶχον κατακλύσει ἀπὸ εὐνοίας τὰ κέντρα τῆς προκυμαίας καὶ ἐβη μάστιγον κατὰ μήκος αὐτῆς καὶ ἀναγεύοντο διαρκῶς καὶ ἐληθύνοντο διαρκῶς, πικρὸν ὄλον τὸν καιρῶνα, μετ' ἀλλήλους τὸ χεῖρ καὶ μετ' την προσδοκίαν ζωγραφισμένην εἰς τὰ πρόσωπά των, ν' ἀντικρίθουν τὸ θρυλικὸν καράβι πλέον εἰς τὸ λυρωμένον νερὸ τῆς Μικρασιατικῆς παραλάς.

Ἀπὸ τῆς 2ας μετασημβρινῆς ὥρας ὁ σηματογράφος τοῦ λιμένος ἐσημείωσε τὴν ἐμφάνησιν τοῦ σκάφους τὸ ὅποιον διεκρίνετο βαρὺ, ἐπιβλητικόν, ἤρετον, νὰ διασχῆ τὸ κύμα εἰς τὸ στόμιον τοῦ κόλπου, τυλιγμένον εἰς τὸν πυκνὸν καπνὸν καπνὸν του

Ὁ ἔρχομός τοῦ Βασιλέως, μολοῦντι δὲν εἶχεν ἀναγβελθῆ οὔτε ἀπὸ τῶν ἐφημερίδων οὔτε μετὰ ἀπολύτως δημοσιοποιήσιν, ἐγένετο ἐν τούτοις γνωστὸς ἀμέσως μετ' ἡν ὁρασίαν τῆς διαδόσεως ἀπὸ στόματος εἰς στόμα. Ἐπεὶ κατὰ τὸ ἱερατικὸν συγγενικὸν διὰ τὴν Σμύρνην αὐτὴ ἦ σκηνὴ τοῦ θεοῦ ἀπογεύματος. Οἱ ἄνθρωποι δὲ, ἀναστημένοι μετ' τὸ ἰδανικὸν τοῦ λυρωτοῦ, ὠραματίοντο τὴν ὄραν ἐκείνην τὴν παγκαταποσίαν τοῦ ὀνεύου τῶν Στρα-σιγὰ ἀ(Αβέρωφ) κατέλευσαν εἰς τὰ ἴσχυα νερὰ τῆς προκυμαίας. Ὁ Βασιλεὺς ἐπάνε εἰς τὴν γέφυραν εἴτε νὰ κμαρῶσῃ ἕνα πανόραμα ἐκτάκτως ζωγραφικόν. Τὴν Σμύρνην μετὰ τὴ μαλκονάκια τῆς παραταξαγμια μαροτὰ εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ χιλιάδες ἀνθρώπων μετ' την παλάμην εἰς τὸ μέτωπον ν' ἀγανατεύουν. Ὁ ἀεροστῆς κ. Στεργιάδης ὁ Σεβ. Μητροπολίτης κ. Χρυσόστομος καὶ ἡ κ. Ασπασία Μάνου μετ' ἀμφίβλητον ἀδελφῆς τοῦ λέους ἀνέβησαν ἕνας-ἕνος εἰς τὸ θρυλικὸν πολεμικόν.

Καθ' ὅλον τὸ ἀπόγευμα ἡ προκυμαία εἶχεν ὄψιν πανηγυριστὸν ἔδιδε πληρὴ τὴν εἰκόνα ἑνὸς συναγεμίου. Ἐσοὶ ὁ ἥλιος ἔγειρε σιγὰ-σιγὰ τὸν τεραστίον καταπρόσφρον δίσκον του εἰς τὴν ἀνθιμένην ἀκτὴν τοῦ Κορδελιού καὶ ὁ «Αβέρωφ» ἀπῆρε πάλιν μετὰ τὸν ὕψηλόν ταξιδιώτην του ἀφίνοντα πρὸς τοὺς τελευταίους ἀποχωρητιστηρίους κλητῶν του εἰς τὴν λυρωμένην πόλιν.

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΠΡΟΣΚΟΠΙΣΜΟΣ
ΕΙΣ ἌΓΩΓΗ

Οἱ Ἐθνόδοξοι τῆς Ἀμερικῆς, δεῦν ἔφταν' ἕνα παιδί σὲ ἡλικία 13 ἐτῶν, τοῦδιν ἕνα τόξο καὶ βέλη καὶ τοῦδιναν σὲ δάσος μετ' διαταγὴ νὰ μὴ γυρίσῃ ἀπὸ 25 μέρας.

Τότε τί γίνεσταν;
Τὸ παιδί, ἂν ἦταν ἔξωτον, μετ' την ἐνοτικὴν αὐτενεργίαν του κατόρθωσε νὰ σκοτῶνῃ ἕνα ἢ νὴ βροσκή καρπὸς γιὰ τροφὴν του καὶ συγχρότως γλύτωνε ἀπὸ τ' ἄγρια θηρία. Ἄν ὅμως ἦτανε κούρτ, πέθαινε τῆς πείνης ἢ τὸ τροφῆ κανένα θηρίο.

Ὅταν οἱ πολεμιστῆς τὸν βλέπανε καὶ γύριζε εἰς 25 μέρας, τὸν δῆνονταν μετ' τιμῆς καὶ τοῦ λέγανε «Γάρα εἶσαι ἄνθρωπος».

Οἱ ἄρχοι «Ἕλληνας δίναν βαθεῖα ἐννοία σὴν λέξη ἄνθρωπος γι' αὐτὸ κ' ἔμειν προέπει νὰ τὴν νιώσουμε καλὰ, γιναί μόνον μετ' ἀληθινῶν ἄντρων δὲ μαροτῆ ἢ Ἑλλὰδα νὰ σταθῇ σὲ μεγάλο συναγαγεμὸν τοῦ Πολιτισμοῦ.

Πῶς δὲ γίνοντε λοιπὸν ἄντρος τὰ παιδιὰ μας καὶ τί ἐνόουσε μετ' τὴν λέξη «ἄνθρωπος»; Μὴ νομιζομεν ὅτι κατὰ τὸ ἱστορικὸν διεφείρεν ἕνας ἄνθρωπος ἀπὸ τοῦ ἄλλου ἀνθρώπου, τὸ βλέμμα του μόνον εἶναι διαφορετικόν, καθαρὸν, ἤρεμο, σὺ δαὲ εἰ δὴ τὴν ἐξωχριστὴ δύναμιν ποῦτε μέσα του καὶ σὺ λέει ἀμέσως. «Ἐπεὶ πεποιθῆσ' ἔμεινα' Ὁ ἄνθρωπος διαφέρει μέσα του μὸ ἀγαπᾶ τὸν ἄλλον ἀνθρώπου; Ἡ ψυχὴ μου εἶναι γεμῆτ' ἀπὸ ἠθρὰ καὶ ὁρατὰ ἰδανικά. Περιφρονῶ αὐτοὺς τίς μικρότερος τοῦ κόσμου καὶ σκέπτεται κοντὰ σὲ τὸ δικὸν του συμφέρον τὸ συμφέρον τῆς Πατριδος, τῆς Μεγαλῆς μας Μητροπόλ.

Τὸ πνεύλ του, τὸν ἴδιος νὰνταυβάνεται καὶ νὰ λύνῃ ἀμέσως τὰ δύσκολα προβλήματα τῆς ζωῆς, χωρὶς νῆχη ἀνάγκη κινεῖσθαι, καὶ τέλος ἡ καρδιά του εἶνε σερνικὴ γιὰ ἄλλους.

Ἄδῃ εἶναι τὰ ὀλιγομίμητα ἐφόδια γιὰ τὴν ζωὴν καὶ γιὰ τὴν κοινωνίαν καὶ δὲ ἡ διδασκίη τοῦ παιδὶ ἐπινοεῖσθαι του, ἂν ἡ εἰς κορυφαίαν ἔτι τον τρόπον καὶ τὸν ἐπινοεῖσθαι. Ἄν ὅμως ὁ γονεὺς εἶναι ἀδύνατος ποῦδιν ἀνάγκη νὰ ἐξεργασθῆται γιὰ τὴν ἕσπυ, καὶ δὲν ἔχουν μέσα νὰ πληρῶνουν παιδαγωγούς, τότε ποῦς θὰ τοῦ τὰ ἔμμενσθ; Τὸ σκοπεῖ; Μὰ αὐτὸ μὸλις γράμματα προφταίει νὰ τοῦς μάθῃ, κ' ὄπρητα καὶ παιδιὰ δὲν ἀγαπᾶν τὸ σκολιόν, γιναί εἰς α φρασκὸν τὸ κάθε παιδί μετ' ἡν ἐπινοεῖσθαι σ' ὅτι τὸ ἀναγκαῖον νὰ μάθῃ.

Γι' αὐτοὺς ἄλλους τοῦς λαγοὺς ἕνας μετ' ἄλλους εὐγενῆς τῆς νεολογίας, ὁ δοκασίμενος Ἄγγλος στρατηγὸς Σερ Ρόμπερτ Μπάντεν-Πάουελ, σοφιστικῆς ἕνα τέλειον σύστημα ἀνατροφῆς παιδίων. ποῦ θέλομεν νὰ τὸ εἰσάγομεν καὶ στήν Ἑλλάδα μετ' τὸ ὄνομα «Π. ο. σκολιμὸς».

Τὸ σύστημα τοῦ Προσκοπισμοῦ τὸ ἐφαρμόζοντε καὶ οἱ ἄρχοι Στρατιῶν, καὶ ἔσομεν τὴν θαυμάσιον «ἄντρος» ἦταν δσο βγαίνον ἀπὸ τίς «ἀγέλες» τῶν παιδίων.

Λοιπὸν καὶ τὸ δικὸν μας ὄνειρον ἕνα εἶναι νὰ ἰδῶμεν διὰ τὴν Ἑλληνόπουλα Προσκόπους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ
ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΠΡΟΣΚΟΠΟΣ

Πρόσκοπος εἶναι ἕνα ὀποιοῦσθαι παιδί ποῦτε μέσα του πίστη.

Πιστεῖ σὲ τὸ Θεὸ, στήν Πατρίδα του καὶ σὲν ἑαυτὸ του.

Ἐσοὶ ὀπλιμένους ἔσιναι γιὰ τὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς μετ' ἕναν πόθον: νὰ γίνῃ ἄντρος, ὅπως τοσοῦ ὄφρητα τὸν φανταστῆκα καὶ τὸν πραγματοποιῆσῃ ὁ Πατέρας τοῦ Προσκοπισμοῦ Σερ Ρόμπερτ Μπάντεν Πάουελ, σὲ τὸ Νομό καὶ στήν Ὑποχρησθῆ ποῦ ἐδῶσιναι γιὰ τοῦς Προσκόπους.

Ἄγρια λογία, ἀλλὰ σημαντικά, ποῦ γινῆτανε βῆση τοῦ Προσκοπισμοῦ α ὄλον τὸν κοσμον.

Ὁ Προσκοπος ἔσογεται: Νὰ λατο-ῆ τὸ Θεὸ καὶ τὴν Πατρίδα του. Νὰ βοηθᾶ τὸν καθῆνα εὐ κατὰ κρίσιν. Νὰ ἔσοκούσῃ τὸν Νομό τῶν Προσκόπων. Ὁ Νόμος: τῶν Προσκόπων εἶναι αὐτός. (ἀκούουθε)

ΝΕΟΤΕΡΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΤΑ ΚΤΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΜΟΥΣΟΥΛ ΜΑΝΩΝ

Σχετικῶς μετ' την ἀπόδοσιν τῶν κτημάτων τῶν Μουσουλμάνων τῶν νέων χωρῶν, πληροφοροῦμεθα ὅτι ἐπὶ τοῦ παρόντος ἰσχύει ἡ παλαιὰ ἀπόφασις τοῦ Ὑποουργικοῦ Συμβουλίου, καθ' ἣν τὰ μὲν ἀστικὰ κτήματα ἀποδίδονται εἰς τοὺς παλινοστήσαντας Μουσουλμάνους οἱ ὅποιοι διετήρησαν τὴν Ἑλληνικὴν ἰθαγένειαν καὶ ἐκ τῶν ὀργουσιδῶν τὰ μέγρη ἐκτάσεως 150 στρεμμάτων κτήματα. Ἡ ἀπόδοσις ἐν γένει τῶν περιουσιῶν εἰς τοὺς Μουσουλμάνους δὲ συνιδασθῆ συμφώνως πρὸς τὴν Τουρκικὴν συνθήκην.

ΟΚΤΩ ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΘΘΕΛΟΝΤΑΙ
ΕΝΕΓΡΑΦΗΣΑΝ ΕΙΣ ΤΗΝ
ΚΥΠΡΟΝ

Κατὰ πληροφορίας ἐκ Κύπρου ἐνεργησάν καθ' ὅλην τὴν νῆσον καὶ συγκεντρωσάν 8 χιλιάδες ἐθελοντῶν, διὰ τὸν Ἑλληνικὸν στρατόν.

Οἱ ἐθελονταὶ οὗτοι ἀγαμέων ἤδη τὴν ὄψιν τῆς Βασιτανικῆς Κυβερνήσεως διὰ νὰ ἐπιβιβασθῶν εἰς ἀεροπλῆτα καὶ ἔλθωιν εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ο ΒΑΛΗΣ ΠΡΟΥΣΗΣ

Ὁ Μπακὴρ Σαῦδ Τυρόν, κατ' ἄρχος Προῦσης καὶ ὁ Μοϊσιδὶν Χαμ-νὴ βῆς, πρῶην βαλῆς Προῦσης συλληφθέντες, ὡς ἀγγέλλεται ἐγκύριος ὑπὸ τῶν ἐπιτοπίων, παρεδόθησαν εἰς τοὺς Ἄγγλους καὶ μεταφέρθησαν εἰς τὴν Κωνσταντινουπόλιν.

ΟΙ ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΙ
ΤΗΣ ΠΡΟΥΣΗΣ

Κατὰ πληροφορίας ἐκ Πανόρμου, ὑπερῆλιον ὄφρητα αιχμάλωτοι, οἱ ὀποιοὶ ἔσσαν εἰς χεῖρας τῶν Ἑλληνικῶν Στρατευμάτων μετὰ τὴν μάχην τῆς Προῦσης, ἐπεβιβάσθησαν εἰδικὸν ἀεροπλοῦ καὶ μεταφέρθηται εἰς Παιροαί.

ΘΛΟΝΤΟ Ι. ΑΤΡΙΚΗ ΚΑΙ ΜΙΚΗ

ΔΑΜΠΡΟΥ ΨΑΛΤΙΔΟΥ
ΕΝ ΜΥΘΩΜΝΗ

Δ. ΣΑΒΒΑΣ

Δικηγόρος ἐν Μηθύμνη

Τὸς τυπογραφικὰς σας ἐργασίας εἰς τὸ τυπογραφεῖον μας.